

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
Prăvălia industriștilor români din Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 27).

Chestiunea cehă.

Toți factorii datoriti de ton în Austria recunosc și mărturisesc pe față, că cea mai importantă chestiune internă a jumătății cislethane din monarhie este chestiunea cehă; că viața normală constituțional-parlamentară în sens mai larg nu va pute prinde rădăcini; nu va pute lua avânt mai mare, până nu va fi rezolvată această chestiune.

Conștiința poporului ceh în tustrele țările aparținătoare Coroanei ceh, anume Boemia, Moravia și Silezia, este în așa măsură adâncită, încât curentului ei puternic trebuie să se acomodeze nobilimea mare; nu numai aceea, care din capul locului era autonomistă, dar și acele familii, care până ieri-altaieri profesau convingeri centraliste.

Nobilimea mare boemă (în adins nu folosim cuvântul „cehă”) în cea mai mare parte a ei, nu este de origine cehă, ci de obârșie germană, chemată și pripășită în Boemia din diferite țări germane numai după înfrângerea națiunii cehice la Biele-Hora (Muntele-Alb) lângă Praga, în anul 1520. Atunci nobilimii bastinase cehă, învingătorul Ferdinand I a confiscat averile, a expulsat-o, ear 21 de căpetenii ale ei au fost executate cu sabia călăului pe „piața mică” din Praga. Averile confiscate au fost parte făcute averea statului, parte împărțite printre nobilimea germană pripășită din țări străine.

Azi, această nobilime mare, de obârșie străină, e silită de conștiința desvoltată a poporului ceh să se alăture la postulatele lui, să lupte pentru ele, să se pună chiar în contradicție aparentă cu acele cercuri din Viena, care știu sau voesc a ocărui popoarele monarhiei numai cu sistemul centralistic. Azi nobilimea mare din Boemia vede și simte, că interesele ei, sociale și economice, sunt mai bine asigurate pentru viitor, dacă ea se va da pe partea poporului ceh, decât dacă ar asculta numai de sfaturile lor și ar urma tendințele sus pomenitelor cercuri. Aceasta dar, interesele nobilimii mari, este imboldul principal, ca ei să fie autonomisti, ca să se identifice într-o măsură

sură chiar și cu aspirațiunile naționale ale poporului ceh. El, poporul, a silit-o să fie și autonomistă și naționalistă; dovadă că în poporul băstinaș, ori-care ar fi el, stă, deși latentă până la oare-care vreme, cea mai mare putere, care silește în urma urmelor și pe nobilimea mare să se potrivească voinței lui. De popor trebuie să se inspire conducătorii, și către popor să se adreseze...

Am reproduș la timpul seu părți esențiale din adresa către Coroană, ce deputații cehi din dieta Boemiei o depuseseră, cerând încă restituirea regatului boem compus din Boemia propriu zisă, Moravia și Silezia. Am arătat poziția ce o luase nobilimea mare față cu adresa, mai ales în ce mod categoric a vorbit în comisiunea adresei deputatul principele Dr. Frederic Schwarzenberg.

Adresa, ce e drept, n'a mai venit în plenul dietei spre a fi desbătută și votată, căci sesiunea dietei a fost închisă înainte de a-și fi fost isprăvit comisiunea lucrarea ei, dar' prin aceasta acțiunea inaugurată n'a căzut baltă. Subcomitetul comisiei dietale, căruia i-s-a dat spre studiere și mai amănunțită a chestiunii, nu s'a disolvat cu închiderea camerei, ci va sta în ființă până la viitoare sesiune a dietei boeme, ținând conferențe și punându-se în contact neîntrecut cu deputații cehi-tineri și mari proprietari.

În ultima ședință a comisiei, însuși principele Schwarzenberg a propus o rezoluțiune, foarte hotărâtă și lungă și primită unanim, privitor la restituirea regatului boem. Eată unele puncte din el:

Dreptul public boem, la a cărei realizare noi ținim, este un drept pozitiv.

În sensul acestui drept dietă Boemiei, se simte îndreptățită a lua în apărare și drepturile țării încorporate în Coroana boemă, întru cât e vorba de integritate, nedespărțirea de drepturile și prerogativele Coroanei boeme.

Restituirea dreptului public boem ar cere delatarea pe deoparte a tuturor dispozițiilor organizatoare, pe de alta a tuturor actelor legislative, care se înfăptșează ca stând în nepotrivă cu individualitatea independentă a regatului boem.

Spre acest scop să se schimbe amesturat constituția cislethană. Primul pas în aceasta

a fost făcut deja în anii șeptzeci, prin așa zisele articole fundamentale ca răspuns la reșcriptul împăratului: din 12 Septembrie 1871, prin care M. Sa recunoaște în mod solenel dreptul public al Boemiei.

Ca condițiune prealabilă inevitabilă pentru realizarea acestui scop dieta cere deplina egală îndreptățire a ambelor popoare din țară.

Comunitatea țărilor Coroanei boeme este reprezentată în afară prin Coroana Sfântului Venceslav, ear' cea mai ferbinte dorință a locuitorilor acestei țări este, că Coroana aceasta să înceapă a străluci pe capul Sfințit al Maiestății Voastre printr'un act de încoronare.

Rezoluțiile acestea, în original mult mai pe larg expuse și amplificate, au fost primite, cum am mai zis, de comisiune unanim și formează astfel baza lucrării neîntrerupte a subcomitetului de stabil.

La întrunirea catolicilor (nu a „partidului catolic”, ceea-ce este altceva), Dumineca trecută, în Praga, unde au fost de față mai mulți membri ai nobilimii mari, earăși s'a dat expresiune marcantă cerințelor cuprinse în adresa către Coroană. Și aici același principe Dr. Frederic Schwarzenberg a pronunțat un discurs foarte hotărât în acest sens.

„Ceea-ce s'a ajuns în anul acesta privitor la acțiunea de drept public, este numai începutul” — zise oratorul; am pus numai piatra fundamentală a acestei acțiuni...

„Eu cuget și sunt încredințat, că Reichsrathul centralistic își va da odată și el ortul popii și că va veni momentul, când în locul Reichsrathului se va pune ceva mai bun, căci în tot timpul existenței sale n'a fost în stare a aduce vînduială în diferitele stări ale țărilor și care nici pe viitor nu va ști să o facă.

Oratorul încheie cerând împlinirea postulatelor națiunii ceh: „unitatea regatului, autonomia dietei și întruparea egalei îndreptățiri naționale, nu numai pe hârtie ci și în realitate”.

Publicul entusiasmă acopere cu aplause neîncetate cuvintele magnatului naționalist.

Credem, că din peripețiile prin care trece chestiunea cehă spre realizarea ei și noi putem scoate unele învățături.

Cehii contra Maghiarilor. În nru nostru de altaieri am reproduș după „Národní Noviny”, că la o întrunire a catolicilor ținută în Praga, Dumineca trecută, prințul de Schwarzenberg a vorbit în expresiuni vehemente contra Ungariei. Având acumă darea de seamă amănunțită, vom da din vorbirea magnatului ceh o parte aici, și o parte în articolul: „Reînnoirea pactului dualistic”.

Eat' dar' ce a spus între altele prințul Schwarzenberg:

„Concurența ungară nu este păgubitoare nu numai din punctul de vedere economic, ci și din punctul de vedere politic. Concurența pe terenul agriculturii ne strică de mult, dar' concurența politică vrea chiar să ne aducă și sub domina ungară. Dovadă despre aceasta este și incidentul petrecut altaieri în camera ungară. Când Kossuth cere abdicarea pactului cu Austria, în urma pășirii noastre în dieta țării, un deputat maghiar ne-a aruncat o insultă, pe care nu pot să o repet aici. Conform caracterului ei, ar fi trebuit stearsă din protocol, deputatul însă a stăruit să se înscrie. În astfel de împrejurări, că Maghiarii voesc să ne facă tributari și în politică, datorită noastră ne împune a ne împotrivii contra unei atari tendințe cu toate mijloacele ce ne stau la îndemână.

Noi n'am provocat lupta cu Ungaria, dar' trebuie să ne sculăm întru apărarea noastră și nu ne vom da îndărăt sub nici un cuvânt”. (Aprobări).

„Allgemeine Zeitung” despre mileniu. „Dispoziția sărbătorească — scrie „Allg. Zeit.” — din Ungaria produce admirabile felicitări, înăd este evident, că Maghiarii vor să facă de acest an milennar us, pentru a arăta o expoziție și tot felul de festivități. Au doară în Germania s'a cugetat cineva a sërba pactul dela Verdun, care poate servi drept basă a Germaniei politice? În sîrșit multe sînt compatibile cu sentimentul Maghiarilor: dar' fără ar'ele germane Ungaria și astăzi ar fi un pașalic turcesc. Dar' oare nu este mai mult decât sinamăgire, dacă comisia milennară din Budapesta este în credință, că toți primarii din capitalele Europei vor aleră la acea expoziție, că toți aceștia vor face parte din banderile lor și se vor prezenta ca stăfage faînțele regelui? Oare să nu se știe, că Germanii vor desaproba pe toți aceia, cari vor merge la acel milenniu? Doar' zilnic ne sosesc argumente, ca întreg elementul german este persecutat de șovinismul maghiar. Așa cetim în o foare maghiară, că ministrul de comerț și a exprimat dorința, ca comisia maghiarizatoare din Budapesta să maghiarizeze pe toți oficianii dela cale ferate de stat.

Firește, lucrul acesta se poate ușor, pentru un bagatel de 50 cr. Câți Germani însuși nu vor fi între acești funcționari? Oare primarii din capitalele germane nu au cunoștință de aceste? Oare să nu știe, că în Transilvania Sași sînt persecutați, că orașele sasești: Sibiu, Sighișoara, Brașov sînt amenințate cu maghiarizare: Desconsiderarea elementului german merită pe deapsă!”

Oare sună aceste cuvinte conștiențioase și ad-renților lui Dr. Wolff, cari hotărîseră cu însoțire a lua parte la banderile și alaiul millenar?

Celebrități necunoscute.

Cămpeni, 13 Februarie 1896.

Domnule Redactor!

Pentru a întregi cele cuprinse în epistola deschisă a dlui Dr. Zosim Chirtop, adresată către noii conducători ai Moților și pentru-ca publicul cetitor să știe că cine sînt acele celebrități, cari au avut obraz de a se prezenta la conventiculul sobolilor din Brașov în numele Moților din Munții-Apuseni, dă-mi voe, dl redactor, te rog, ca în prețitul ziar ce redigăți să prezentez partidului național pe acești noi conducători ai Moților, scoși la iveală prin celebrul triumvirat în decursul unei nopți.

Ca prima celebritate v'aș pute prezenta pe dl I. Motora, care după absolvarea cu succes mai puțin ca medicu alor 4 clase gimnaziale fu primit prin consistorul nostru diecesan în institutul teologic, de unde scăpând cu chiu cu vai, fu ordinar de preot ajutător aici în Cămpeni.

Primul debut în via Domnului i-a fost, că luând poziție față de luptătorii noștri naționali Dr. V. Preda, protopopul Romul Furduiu și alții cu tragere de inimă pentru popor, a votat cu maghiaronul notar Tomuțza Vazul, ca suma obvenită din răscumpărarea regalilor, să nu rămână și pe viitor în administrația eforiei școalelor, ci să se administreze ca avere comună, va să zică prin comitat.

Și această celebritate încă și acum, după-ce i-a dat acest certificat de pauperitate și rea credință, se zice că mai sperază de a fi aprobat de venerabilul consistor, ca al doilea preot al nostru.

A doua celebritate ar fi domnul Iosif Arieșan, care după absolvarea claselor gimnaziale, prin protecțiune a absolvat teologia în Blaj și apoi tot prin protecțiune denumit în mod provisor de substitut administrator „pa-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

O enigmă.

— Novellă. —

De

Björnstjerne Björnson.

— De ce să ne așezăm aci?
— Flindă e sus și luminos.
— Dar' eu amesc aci și razele cari cad asupra apei, me orbesc; — vino să mergem mai departe!

— Nu nici un paș!
— Atunci să ne întorcem în foișorul verde! Atât de frumos e acolo!
— Nu, nici acolo!

Și a lene să așeză, ca-și-când nu ar putea sau nu ar voi să mai meargă. Ea, cu ochii ațintiți asupra lui, rămase în picioare. După un timp începu el earăși.

— Asta, acumă trebuie să-mi spui de ce te-ai spăriat la vederea năciului celui de ieri?

— „Mi-am cugetat-o!” — șopti ea și-i venia să fugă.

— Trebuie să-mi-o spui, înainte de ce plec; căci dacă nu și eu viu după tine.

— Botolf! — zise ea întorcându-se, dar' fără a se depărta.

— Eu ce-i drept i-ți-am promis să nu te întreb — continuă el — și îmi voi și ține promisiunea, dar' apoi între noi totul e sîrșit!

Ea erupse în plâns amar și se apropia de dînsul. Statura ei sveltă și frumoasă, mâinile ei mici, pîrl moale și aurii, de pe care alunecase năframa, și cu deosebire ochii și gurița te fermecau la prima privire. Stră-

lucind cădeau razele soarelui asupra dînsiei. El se ridică.

— Da, știi, că mă supun, de câte-ori mă privești așa. Dar' acumă știu, că apoi tot mai rău e. Nu poți înțelege, că dacă și de o sută de ori i-ți promis a nu te întreba după trecutul tău — nu am pace, nu-mi pot ține promisiunea?

Și vocea sa tremura de o agitație pasionată, care nu data numai de ieri.

— Botolf, aceasta 'mi-ai promis-o doară, când nu-mi dădeai nici-când pace; 'mi-ai promis, că nu mă vei întreba după adnă, ce nici-odată nu i-ți pot spune. „Mi-ai promis-o solemn, 'mi-ai zis, că i-ți-ar fi de totului tot egal, că nu vrei nimica alta, decât pe mine și numai pe mine!” — Botolf! — și ea în-geununchi înaintea lui în iarbă, plîngea, ca-și-când s'ar teme pentru viața lui, se uita la dînsul și șiroaie de lacrimi îi curgeau din ochi — era cea mai frumoasă și mai nefericită, care o văzuse în viața sa.

— Dumnezeu să mă ferească! — zise el sărind în picioare și așezându-se apoi earăși numai decăt.

— Dacă 'm'ai iubi mult, foarte mult, ai descoperi, ce te apasă! Ce fericiri am fi atunci — numai dacă ai avea încredere!

— „San dacă tu ai avea încredere” — se rugă Asta și pe genunchi se apropia de dînsul — Apoi adause — „dacă te-și iubi? În noaptea, în care după ciocnirea naiei noastre cu a ta, m'am urcat pe bord, tu stăteai pe pod și dădeai porunci. Nici-odată n'am mai văzut ceva atât de bărbătesc și viguros; din primul moment te-am iubit! Și când, pe când naia se cufunda, în brațele tale mai scăpat, simțiam că refugio în mine dorul de a trăi și eu crezusem, că în veci nu va mai învia!” Apoi tăcu și plânse, apoi îi îmbră-

țoșa genunchii cu mâinile. — Botolf — se ruga earăși — fii mare, mare ca atunci, când m'ai luat pe mine, fără să am ceva, pe mine singură. . . . Botolf!”

Aproape aspru îi răspunse:

— De ce mă isipești? Ști bine, că nu pot! Sufletu' ne trebuie, nu numai viața trupescă — la început poate să o fim în stare mai apoi însă nu.

Ea se retrase și zise resignată:

— Nu, nu, o, viață nici-când nu mai devine trefăgă; o Damnezeu meu — și earăși erupse în lacrimi.

— Dă-mi viața ta întreagă și nu numai o bu cată din ea și earăși va fi întreagă la mine!

Vorbia apăsător și ferm, ca spre o încurajare: ea nu răspunse, dar' el vedea cum se luptă.

— Fii tare, fă acest paș! Mai rău decât acumă nu va pute fi nici după aceea!

— Ești în stare să mă mii până la extrem! — zise ea rugător, El însă o înțelese rău și continuă:

— Dacă ar fi chiar crima cea mai mare aș încerca să sufer, dar' această stare nu o pot suferi.

— Nu, nice eu — răspunse ea ridicându-se drept în sus.

— Îți voi ajuta, a o suferi, zi de zi i-ți voi ajuta — zise el blând și încă se ridică — numai să știm, ce e. Dar' sînt mai mîndru, decât să fiu păzitor peste ceva, ce nu cunosc, și ce poate să refere la altul.”

La aceste cuvinte Asta roși.

— Fie-ți rușine! Dintre noi eu sînt mai mîndră, n'am lipsă să păzești ceva, ce se refer la altul! Acumă însă faceată odată.

— Nu dacă, ești mîndră, scapă-me numai înainte de bănuiala mea.

— Damnezeule, aceasta e prea mult.

— Nu, am jurat, că azi starea aceasta va ave capăt.

— Nu e nemilos, strigă ea, a tortura în acest mod o femeie, care i-și se încrede, care te iubește și adoară ca mine? — și earăși era să erupă în plâns, dar' deodată îmbărbătându-se zise: „O, te înțeleg, vrei să mă mîni până la desperare, ca să aii ceva dela mine!”

Ea îl privi cu înfristare și se întoarse. Atunci auzii încet cuvintele: „Vrei sau nu vrei?”

Ea întinse mîna: „Nu, și dacă 'mi-ai promite tot, ce văd ochii mei în jur.” Se depărta de dînsul, inima-i batea, privirile ei rătăceau din un loc la altul, acui aspru, acui trist, și apoi earăși aspru. Se răzîmă de un arbore și începu să plîngă. Apoi încetă de a plînge și începu a se depărta.

— Am știut doară că nu mă iubești! auzi ea după sine, și într-o clipă era earăși ființa cea mai iubitoare; de câteva-ori voia să răspundă, dar' în loc de răspuns se aruncă în iarbă și își ascunse fața în mîni. Ea se apropia și se plecă spre dînsa. Ea simția apropierea lui, dar' aștepta să o agrăască, în fine fusă trebuia să-l privească, și numai decăt sărî în picioare. Fața sa negrită de arșița soarelui, era palidă; ochii adănci fără sprincene, gura lată, dar' strînsă, întreaga statură viguroasă produsă asupra ei o impresiune atât de puternică, încât deodată îl vedea înaintea ei, ca în acea noapte de naufragiu. Era mare, mare ca atunci și stătea înaintea ei.

— M'ai mișit, Asta!

Ea se retrase spăriată, dar' el îi urma.

— M'ai făcut și pe mine mincinos. Nici o singură zi, dintre câte am trăit împreună, n'a existat între noi adevăr curat!

Stătea atât de aproape, încât simția resuflarea lui caldă, o privia drept în ochi, în-cât vederea i-se întuneca, nu știa, ce ar pute spune sau face în momentul următor, și deci închise ochii. Stătea, ca-și-când ar voi să cază sau să fugă; momentul decizător sosise. În tăcerea adăncă, care premerse, și pe dînsul îl cuprinsese sfieală, încă odată se mai produse în el o schimbare.

— Apără-te, pune toată arta la o parte, fă-o acumă, aci!

— Da, răspunse ea inconștie.

— Fă-o acumă, aci!

El scoase un țipet, căci ea abura pe lângă dînsul, jos către țărîmura mării, vedea pîrlul ei despletit, vedea mîinile ei ridicate. Dar' nu auzi nici un strigăt, nici un sgomot, căci marea acolo era adăncă, nu mai auzi nimica, căci căzu pe iarbă.

Din mare venise în acea noapte la dînsul, în mare dispăruse acum și cu dînsa istoria vieții ei. În afunzimea cea neagră se afla tot, ce iubise în viață, să o urmeze oare? Venise aci cu voință nestrămutată, să pună capăt neliniștii sale; acesta nu era capăt, capăt nu mai era posibil, neliniștea și tortura de acum ave să vină. Fapta ei ultimă striga la dînsul, îl acusa, că s'a înșelat, că a mînat-o la moarte. Deși torturile creșteau, trebuia să trăiască, ca să cugete, cum s'a putut întempla aceasta. Ea, care era poate singură scăpata în acea noapte, ea să fi fost scăpată numai pentru aceea, că el, care a scăpat-o, să o omoare?! El, care navigase prin toate părțile, ca-și-când lumea întreagă nu ar fi fost decât mare, el devenise deodată jertfa unui amor, care i-a omorît pe ambii

rochial în Certegea. În seminar, a rămas până astăzi proverbial de...

A treia celebritate este domnul Alexandru Danciu, care absolvând 3-4 clase gimnasiale și cursul teologie în Sibiu, astăzi este preot gr.-or. în Buciumsat.

După cum am cetit în protocolul conventicului din Brașov este un om cu mare sfadă, căci pe lângă deplina delăturare a bătrânilor, voia reforma radicală în organizarea partidului, fiind părțit de celebritatea I. Motora; și dacă n'a insistat mai departe asupra acestei tese, motivul a fost, că încă nu erau vindecate pe obraji dinului cele 2 palme strasnice ce i-le-a aplicat în o cârmă din Abrud, plebanul Gyárfás de acolo.

Ca a patre celebritate figurează domnul Aurel Danciu, despre care se zice că ar fi frecventat o academie montană în străinătate, fără însă a-și fi dovedit frecventarea cu vre-un atestat.

Vine a cincia celebritate, semidocul Gligor Sima al lui Iuon, supranumit Jidovașul, care absolvând 4½ clase la proverbialul colegiu din Aiud, a devenit literat, prin culegerea de basme din popor; fangează preste an 8 luni ca preot în Cărpiniș, ear' 4 probabilmente cu învoirea superiorilor sei, ca postilionul dlui Russu Șirianu dela Sibiu până la București și retour, ear' speșele de călătorie i-le solvește din un anumit fond de rezervă, domnul Slavici. Reîntorcând din aceste voiajuri știe povesti naivilor sei amici prin Piața-Câmpenilor cum dnasul s'a preumblat braț la braț cu domnul Dimitrie Sturdza pe podul Mogoșoaii și cum ambii au pus la cale „causa națională”; vorbește dascalilor și unor preoți de pre Arieș multe lucruri despre tripla alianță, toate ca lucruri auzite din gura dlui D. Sturdza mai atribuindu-și meritul, că el ar fi fost postilionul care a adus din București și epistola expatriților voluntari cetiți în conventicul și vestita scrisoare a domnului Slavici adresată meritatului președinte Dr. Ioan Rațiu.

În fine amintim la locul al 6-lea o nouă celebritate pe dl Petru Popoviciu paroh în Abrudsat și administrator protopopesc în Abrud, figură simpatică și după spusa Abrudenilor om cu oareșicare zel în afacerile sale oficiale, ce folos însă că încoată în apele faimosului Gligor Sima alui Iuon, cârnia i-a succes a-l duce chiar la conventicul din Brașov.

Acest pas greșit după cum spun Abrudenii i-a devalvat mult reputația în fața clerului tractual.

N. Popa și N. Păcurar, sunt persoane cu totul necunoscute — poate neexistente — pe Valea-Abrudului și Arieșului.

Eată, domnule Redactor pe scurt tabloul conducătorilor moderni ai Moților din Munții Apuseni, eată „generațiune tină, care după dl Fodor trebuie să ne reprezente în lupta noastră națională, pe cari bărbaiții noștri de valoare, încântați în viața publică, „nu o mai înțeleg”.

Aceștia formează ¼ a celebrităților către cari se adresează vicepreședintele comitetului național, dibaciul convertitor al hărtiilor de valoare din cassa noastră arhidieceasă și dexterul licidator al „Institutului Tipografic” cu 17½%: dl Eugen Brote; eată prin cine

Era rău? Nu a auzit-o zicându-se, nici nu o simțise. Dar' ce era? Se ridică, dar' nu spre a se arunca în mare, ci spre a se coborî în vale. Acela, care i-a propus deslegarea unei enigme nu se omoară.

Dar' enigma nu se putea deslega! Din pruncia ei locuise în America, de unde venise, când naile se ciocniseră. Unde se înceapă în America cu scrutările sale? Din ce parte a Norvegiei se trăgea? Nu o știa sigur, nu știa sigur nici aceea, că oare fi spusese adevăratul nume de familie. Naierul străin? Da, dar' unde era? Și oare el o cunoaștea, oare ea îl cunoscuse? Aceasta însemna a te arunca însuși în mare!

Se înșelase. O criminală cu părere de rău și-ar fi ușurat inima mărturisindu-se bărbatului ei, o criminală fără părere de rău ar fi căutat după scuze. Dar' ea nu mărturisise, nici nu căutase după scuze, ci se aruncase în mare. Nici o vinovată nu posedă atâta curagiu. Nu-i lipsise nici curagiu de a mărturisi, începuse dară a mărturisi, că există ceva, ce i-ar fi imposibil a mărturisi. Trebuia dară să fie chiar crima, care o opria. Dar' totuși nu putea fi vinovată de o crimă mare, căci foarte des era veselă, era voioasă, era și vehementă, dar' avea inimă bună. Crima trebuia să o fi comis altcineva. Dar' ce se nu fi spus, că suferia din că sub vina altuia? Cu aceasta s'ar fi sfârșit toate! Dar' dacă nici ea și nici altul n'a comis vre-o crimă, ce era la adecă? Însăși mărturisise, că există ceva, și naierul străin de care se spăriașe așa? Ce era, pentru Dumnezeu, ce putea fi? Dacă ar fi trăit, ar fi torturat-o mai departe cu întrebările sale, de aceasta era conștient, de aceea se simțea acum atât de desperat.

(Va urma).

și cu cine voește să detroneze pe dl Dr. Ioan Rațiu, anonimul notar al dlui D. Sturdza și actualul Dragoș al lui Bánffy, domnul Slavici.

Aceștia sunt argații dlui Russu-Șirianu redactor de gazete, și de expensarii advocațiale în procesele politice din Cluj.

Bătrânul.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 25 l. c.

Deputatul Molnár Hosias arată, că poporul maghiar suferă daune considerabile prin faptul, că valuta este în mâni puțin destoinice. Vorbește apoi de importul grânelor române și sârbesti, cari poartă și ele vina, că agricultura din Ungaria dă tot îndrăg și produsele proprii scad în prețuri. Singurul remediu pentru delăturarea acestor rele este crearea teritoriului vamal independent, care singur poate asigura desvoltarea agricolă a Ungariei. Propune, ca importul grânelor străine să fie oprit, precum și vânzarea de făină străină amestecată cu de cea indigenă.

Tuba János se ocupă cu propunerea lui Apponyi, care o declară de superfluă din motivul, că guvernul își împlinește datorința cu perfectă conștiințioasă.

Hélfy Ignác relevază păcatele guvernului din incidentul încheierii pactului economic. Guvernul a indus țeara în eroare, descriind favorabile rezultate ale celui pact comun. Austria i-a propus a exploata această țeară, în care curge miere și lapte, ear' Ungaria contribuie cu o cotă mai mare la suportarea sarcinilor comune. Spriginește propunerile lui Kossuth și Molnár Ferenc, ear' pentru cazul, că acelea vor fi respinse, cere primirea propunerii lui Apponyi.

Ministrul de comerț Dániel combate pe Molnár și Kossuth, indicând, că propunerile lor sunt în contradicție cu legile referitoare la pactul dualistic, cari hotărăsc usarea de propriile drepturi numai pentru cazul, că toate pertractările nu vor avea nici un rezultat. Încât privește proiectul de rezoluțiune al lui Apponyi, nu poate fi în contra aceluia, decât că îl ține de superfluu.

Combate apoi argumentarea lui Apponyi, zicând că rezoluțiunea luată de dieta austriacă în sedința din 14 Februarie nu se referă la interesele Ungariei, ci exclusiv la cele din Austria. Guvernul a făcut toate studiile necesare și a contemplat mersurile de lipsă astfel, că propunerea lui Apponyi cade de sine.

Apponyi încă vorbește pentru a clarifica unele lucruri expuse fals de către ministru.

Sedința se va continua.

Tot astăzi a ținut sedința și Casa Magnaților sub președiu lui Szlavy. S'au verificat de membri noi noul episcop gr.-oriental sârbesc din Buda Maghiarevits, episcopul reformist Szász Dominik, baronul Albert Bánffy, frații baroni Harkányi.

În sedința aceasta s'a luat spre știre fără discuție referada ministrului-președinte cu privire la expunerea spre vedere publică la milleniu a Coroanei și a insigniilor regale, precum și raportul cu privire la exmiterea deputațiunii de cuotă.

Reînnoirea pactului economic.

Ca și în reînnoirile precedente, astfel și acum, cuota nu va fi stabilită în conferențele ministrilor dintr-o parte și din alta, ci de către așa zisele deputațiuni, consistând fiecare, cisleithană și ungară, din câte 15 membri. Fiecare parlament va alege 10 membri din camera deputaților și 5 din camera magnaților (seniorilor în Austria).

Partidele cisleithane s'au înțeles asupra în următorul chip:

3 deputați aparținând partidului liberal-german, care a designat pe: Dr. Beer, Dr. Menger și Dr. Russ.

2 deputați din clubul conservativ, anume: Dr. Kliun (Sloven) și contele Zedwitz (mare proprietar din Boemia).

2 din clubul polon: cavalerii Javorski și Zaleski.

2 Cehi-tineri: Dr. Kaizl și Ianda.

Mandatul al zecelea a fost lăsat partidelor mici: antisemitei, germani-naționali, partidul popular etc. etc. Cei dintâi voiau să treacă pe Dr. Lueger; cei de al doilea pe Dr. Steinwender, ear' cei din urmă pe abatele Ebenhoch. În vederea scopului de ajuns, Dr. Lueger a abstat dela candidatură și Reichsrathul va avea să decidă numai între cei doi candidați.

Pentru deputațiunea ungară s'a stabilit următoarea listă și anume:

din casa magnaților: episcopul din Spiș, Dr. Szmrecsanyi; contele Deseffy Aurél; Gajzágó Salamon; markgraful Palavicini și Lukács Antal.

din camera deputaților: Széll Kálmán, Láng Lajos, Falk Miksa, Hege-

dus Sándor, Horánszky Nándor (aceștia erau membrii deputațiunii și acum zece ani), pe urmă: Apponyi, Tisza Kálmán, Wekerle, Matlekovits și un Croat.

Dumineca trecută s'a ținut în orașul Olomuč adunarea populară a țeranilor moravi, s'a primit unanim rezoluțiune ca convenția comercială-vamală cu Ungaria să fie abzisă și în locul ei să se înființeze o federațiune vamală a ambelor jumătăți ale monarhiei, pe baza căreia să se statorească între ele o graniță vamală, cum aceasta era secol de deirindul până în anul 1851.

În adunarea catolicilor ținută Dumineca trecută la Praga, adunare, de care ne ocupăm și la alt loc, prietnul Schwarzenberg încă s'a pronunțat foarte hotărât contra Ungariei. Eată cele mai marcante părți:

„În ceea-ce privește activitatea noastră în Reichsrath, desbaterile asupra reînnoirii pactului economic dualistic vor sta în primul plan. Referitor la această chestiune trebuie să procedăm în absolută unitate de vederi cu alegătorii noștri și cu națiunea cehă. Fără consimțământul lor n'avem de loc gând a primi condițiuni de ori-ce soi privitor la reînnoirea pactului; și dacă alegătorii noștri nu se vor învoi, vom ține de datorința noastră a spune guvernului: condițiunile nu ne convin. (Aprobări sgomotoase).

„Noi n'am provocat lupta cu Ungaria, dar' când e vorba de a ne apăra, trebuie să ne adunăm puterile și nu ne vom spăria de nimic”. (Aprobări).

Admițând, că nu se vor petrece lucrurile chiar întocmai, totuși se vede, că dușmanii Ungurilor cresc pretutindenea.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Alba-Iulia în 25 Martie 1896.

Un proces monstru.

În 4 Martie a. c. se va începe pertractarea finală în procesul penal intentat contra a 42 Români, între cari sunt ca acușăi avocatul R. Patia, soția lui, învătătorul din Telnă Ioan Medrea, economistul George Milaciu din Șard, pentru opunere față de organele poliției, cari au încălcat cu nedrept locuința avocatului Rubin Patia în 27 Maiu 1894, când acesta s'a reîntors dela procesul Memorandului.

Ceialtați sunt acușăi pentru delictul de preamărire, căci i-au întâmpinat cu alte mai multe sute de oameni la gara din Alba-Iulia. Între acușăi e un preot, un învătător și mulți alți cetățeni din Alba-Iulia, apoi încă trei femei.

Procesul acesta este tras de pâr și pus la cale pentru intimidarea Românilor și pe baza de mărturisiri strimbe a acelor oameni, cari au produs scandalele din acea ziua, și a căror brutalitate s'a potențat până la vârsare de sânge, a unui om nevinovat.

A voit organele poliției și gendarmii a provoca în mod scandalos pe avocatul R. Patia ca să se opună cumva, sau să se apere de brutalele atacuri, cari le îndreptă asupra lui chiar pe stradă în mersul către locuința lui. Căpitanul poliției, Iosif Roșca, a voit a-l sili să se urce în o trăsură ocupată de gendarmi, și când aceasta nu i-a succes, subalternul seu, comisarul de poliție Gyulafi, a sărit ca o feară sălbatică asupra soției numitului avocat, și voind a-i smulge din mână un buchet de flori a lovit-o în piept. Aceasta s'a întâmplat ziua în prezența numitului căpitan de poliție, care deși crescut cu stipendiile Blajului nu avu nici un cuvânt de a reproba această mișelie.

Nu l'a succes a-și ajunge scopul lor în stradă, însă nici că s'au mulțumit cu atâtea, ci încă până a nu sosi numitul avocat la locuința sa i-au încercuit casa cu gendarmi și cu alți gendarmi a oprit în piață poporul care-l petrecea în tăcere și cu ținută deamă față cu poliștiții — care-l năcăjia în moduri deosebite.

Ajungând dl Rubin Patia la casa sa împreună cu 4-5 oameni de casă, după intrarea lui în curte a fost năpădit de gendarmi, poliștiții și de 2 comisari de poliție, cari sub un pretext fals își arogan dreptul de a alunga pe cei 5-6 oameni, cari se aflau în curte, contra cărei pornire stăpânul casei a protestat.

Urmarea a fost, că fără de a lăsa pe dl avocat în casa lui, el fu înghățat de ei trăit în curte, unde comisarul de poliție Dergan l'a sugrumat de grumazi și strigând atunci după ajutor — mai mulți Români au venit în ajutor — ce însă numai spărgând pământul grădinii li-a succes — pentru-că strada era ocupată de gendarmi.

Voinicoșii atacatori și turburători ai liniștei domiciliului atunci la vederea Românilor o tulă din curte. Socotind acum stăpânul casei că a scăpat de pericol a mulțumit Românilor și i-au rugat ca să se depărteze pe unde au venit. Însă ce folos că încoase poarta, pentru-că gendarmii și poliștii

îndată-ce văzură depărtarea Românilor, de nou sărind peste pământ au intrat în curte și apoi sergentul Kedves István se adresă către dl avocat R. Patia cu cuvintele: „acum te pușc, că și așa ești judecat în Cluj.” Amenințarea aceasta prin intervenirea lui George Milaciu s'a zădărnicit, care văzând pușca îndreptată asupra numitului strigă din puteri: „nu omori pe dl Patia.” El fu deșinut, însă deținerea lui o folosi stăpânul casei pentru a se retrage în odaia sa și încoind ușa coridorului, unde apoi gendarmii nu intrară, căci nu le succese a rupe ușa, ci numai o strică ră încoind.

Cu scornire de minciuni primarul orașului au lăsat să se alarmeze toată garnisoana fortăreței și s'a adus un batalion de soldați asupra casei avocatului R. Patia, cari însă aflară că nu Români, ci alții conturbă liniștea publică, din care cauză au și ordinar dl major Watzka o companie de soldați peste toată noaptea pentru scutul persoanei și a casei numitului avocat.

Văzând șovinismul că așa rău li-s'a sfitit planurile lor — au socotit că prin arătare falsă și mărturisiri mincinoase se poată nimici pe numitul martir al cauzei poporului român, și nu s'au rușinat a duce pe banca acușăilor chiar și pe soția lui, apoi pe o preoteasă și două june. — Acesta e cavalarișmul națiunii, care voește a sërba milleniul; — drept dovadă a stărilor fericite produse de ei în acest veac servește acest proces, la acărui scârboș aspect se oglindește starea ne mai suferibilă a poporului român de sub domnia elementului judeo-maghiar.

Un martor.

M.-Uioara, 23 Febr. A896.

Flori pentru milleniu.

Milleniul se apropie, nu știu dacă Români sau celelalte naționalități, cari au aceeași soarte în această nefericită țeară vor face tot posibilul ca să-și arete recunoștința față de aceia, cari le-a creat soarta aceasta amară și să le prezenteze la sërbară o coroană împodobită cu flori apărute în preajma milleniului.

Cred că națiunea maghiară va fi recunoscătoare pentru așa ceva.

Sunt multe și frumoase florile din cari se poate face coroana pentru milleniu adecă șarlataniile, desfraudările, furturile, corupțiunile.

Unele dintre aceste au înflorit, sau văzut altele încă nu au văzut lumina.

Ei, pentru cei-ce vor și aduna toate aceste flori pentru a împleti coroana milleniului fi sunt în fericita poziție a le prezenta o floare ce de mult și-a arătat capul — și nu e mai însemnată, ca pulschiada, dar' fostul ministru Wekerle, al cărui secretar a fost actualul ministru de finanțe, a acoperit-o să nu se vadă.

Această floare e scandalul dela ocele Uioarei. Maltratările, înșelăciunile, furturile defrandările ce s'au întâmplat la ocele Uioarei dacă nu întrec pe ale lui Pulzky se apropie de acelea unele din ele s'au publicat în foile maghiare.

Nefericiții ocnari văzându-se nefindredpățiți și păgubiți atât ei cât și statul, au făcut arătare ministrului de atunci care totdeauna a promis deputațiunii de 6 membri vindecare.

A și vindecat anume: că pe cei 6 indivizi i-a destituit din oficiu timp de 2 ani, lăsându-i pe strade. După 2 ani ear' fi restabiliră, ear' pe superiorii ocnai prin cari s'au făcut enormele pagube nu au fost pedepsiți, și numai strămutați la alte ocnă, cu toate că aceia erau demni de cea mai strictă pedeapsă. Nici nu putea face altcum dl Wekerle, deoarece ce se auzia din partea făptuitorilor: „Destitue-mă, căci îi eu voiu arăta toate furturile mai marilor mei adecă superiorii ocnarilor, încă îi avea în mână pe superiorii lor, și aceasta poate până la cel mai înalt factor ar fi mers.

Ce e drept dl Wekerle ca ministru a răspuns la interpelarea deputatului Horánsky care îl întrebare, că „are cunoștință despre lucrurile din Uioara”: îi răspunde „aceleași lucruri vechi”.

Dacă sunt lucruri vechi pentru-ce a pedepsit pe cei-ce au arătat defraudările.

Sau aceia au avut dreptate sau nu.

Dacă au avut dreptate pentru-ce au fost destituiți? Dacă nu au avut dreptate pentru-ce au fost rehabilitați?

Mai departe dacă nu au avut denunțatorii dreptate pentru-ce superiorii ocnai sunt strămutați la alte ocnă tot în aceleași oficii grase? sau doară aceasta le este pedeapsa?!!

Dacă da, atunci când vinovați superiorii aceasta e cert.

Dacă da, atunci pentru-ce ocnarii încă și azi mai sufer mult, căci departe celor rehabilitați după destituire de 2 ani nu li-s'au

făcut absolut nici o desdaunare deși în același timp au ajuns la apă de lemn trăiau cu ce căpătau dela alți creștini de prin satele vecine.

Ba tocmai în zilele acestea cerându-și unii pensiunea după 30 de ani cât a solvit în casa de pensiune, li-se răspunde: „nu aveți decât 5 luni”.

Ce se zicem despre acestea domnule Wekerle și domnule ministru actual de finanțe?

Nu e așa că aceste sunt frumoase flori pentru milleniu, mai târziu cu date le voiu arăta.

I. R. B.

teol. abs.

Bran, 22 Februarie 1896.

— Deslușire —

Onorată Redacțiune!

La corespondența publicată în 2/14 Februarie a. c. nr. 25 al „Tribunei”, sub titlul „Păcatele noastre” din „Țeara-Bârsei”, eu, ca Brănean, carele cunosc referințele și relațiunile Brănenilor, dau următoarea deslușire:

Este drept, că „Thuri” din Bran și-a luat catrafusele, lăsând după sine în oficiul avut și în întreg cercul administrativ al Branului, cea mai mare confuzie, așa că primpretorele nu lucră muncă zilnică, până va descurca buclucurile ușuratecului „Thuri”.

Este drept, că toată suflarea brăneană, — afară de un parusit, slujbaș decăzut, se bucură că a scăpat de această ființă.

Cu banchetul însă sta lucrul astfel:

Nu „Thuri” a arangiat banchetul, căci acesta era necapace de așa ceva, — nici Țigani nu s'ar fi demis la invitarea lui, — dar' notarii, toți Români, au făcut aceasta de bucurie că au scăpat de urgie și cu această ocaziune au voit se bineventeze și pe noul prim-pretor Béla Borosnyay dela Arpaș, despre care zice, că este bărbat liniștit, cu minte și nu șovinist, ceea-ce admit și eu după-ce mă voiu convinge.

Atât i-aș sfatul pe noul prim-pretor, ca cățelușului neputincios-lingușitor să nu-l dea crezământul, că-l duce pe ghiață ca și pe antecesorii sei, și să meargă pe picioarele sale proprii, că numai așa va fi bine.

Intrucât privește prezența lui Thuri la banchet, ce se mai zic, dacă omul și nepoftit să imbie la masă, fi omori cu omenia și-i imbie și lui o bucatică de pâine.

Acest Thuri nu mai cunoaște cavalierism, politeță, nimic; mai anii trecuți a călcat casa doamnei Elena Iancu Meșian din Zernești, ear' acum s'a dus și s'a rugat de iertare. Poi ce se mai zice de imbulzeala lui la banchet?

Mai departe tutruat privește și prezența avocatului Pușcariu și cavalerului Ioan de Pușcariu, lucrul stă astfel:

Avocatul Pușcariu a venit în ziua aceea din Brașov în afaceri oficiale la adunare, ca membru al direcțiunii institutului „Parsimonia” în Bran, având cuartir în hotelul seu propriu din Bran, unde din întâmplare a fost și banchetul notarilor, despre care avocatul n'a avut nici o cunoștință până seara, pe când cina cu fratele seu cavalerul Pușcariu. În odaia în care se aflau frații Pușcărești, au intrat și notarii și s'au așezat la masa lor, care încă nu era pregătită de banchet; mai târziu intră noul prim-pretor, ear' mai târziu se imbulzește și „Thuri” din poveste.

Ei bine, ce să fi făcut acum frații Pușcărești? Nu cumva își lăsa ei cina și masa lor de dragul unuia sau altuia?

Dișii au stat la locul lor, au cinat și după cină imediat dl cavalier Pușcariu, a plecat spre casă, ear' avocatul a rămas în cuartirul seu; că dl cavalier Pușcariu ar fi ținut toate, este cu totul neexact, pentru-că acesta n'are obicei pe aici din Bran să țină toate unde nu e locul lor, dovadă că s'a și depărtat de acolo.

Eu cred, că n'are necesitate a se înșina la Făgăraș, așa zis, la mai marii lor, pentru-că un bărbat bătrân, care însuși a fost odinioară fișpan, ear' acum jude curial în pensiune grasă, nu cred că așteaptă favoruri dela Făgăraș.

m.

Din novela lui Slavici.

Continuând cu resumarea novelei lui Slavici trebuie să ne oprim un moment la capitoul IV, care se intitulează:

Causele retragerii dlui Dr. I. Rațiu.

Ce va se zică retragerea dlui Dr. Rațiu? De unde s'a retras Dr. Rațiu? De către cine s'a retras? unde? când? cum?

La întrebările acestea ar trebui să răspundă mai întâiu dl S. — apoi să continue firul novelei sale. Căci, drept că novelistul i-e permis să ignoreze ordinea faptelor, cronologia lor, dar' faptele însăși n'are voie nici el să le ignoreze, dacă ține la reputația sa de novelist istoric ori politic.

DI S. și acest lucru „și-l” permite. De buimăcit ce e nu mai ține cont de nimic, nici de cerințele politice, nici de ale istoriei, nici de ale — novelei!

Noi știm, că Dr. Rațiu din tinerețele sale, dela 48, când a luptat alături cu lăncu, și până în ziua de astăzi neconținut a mers înainte în serviciul cauzei naționale.

Despre ce retragere vorbește deci dl Slavici în acest capitol al noilei sale?

S'au e o retragere, că Dr. Rațiu n'a mers în „exil”, cum ar fi voit dl Slavici și stăpâniului?

E o retragere, că dl Dr. Rațiu a intrat cu fruntea ridicată în temniță?

E o retragere, că a urmat vocea conștiinței sale, vocea poporului românesc și a preferit „pâni amare a exilului” întunecul temnițelor ungurești?

E o retragere, că n'a ascultat de șaptele violențe ale dlui S și alfora de aisei, cari îl îndemneau să se expatrieze dimpreună cu toți soții sei de luptă și suferință?

E o retragere, că dl Rațiu ne-a mântuit prin hotărârea sa bărbătească de a fi numiți un popor de — fugari lași?

S'au doară e o retragere că Dr. Rațiu s'a „pus în conflict cu băiatul” Răssu-Șirianu?

E o retragere, că Dr. Rațiu a mântuit averea națională din mâinile unei clice și a redat-o scopului ei mare, de a servi întregului partid și nu unor oameni mici de inimi, mari de patimi...?

E o retragere, că Dr. Rațiu a mântuit în cel mai greu moment organizația partidului național, așa cum ne-a mai ramas?

E o retragere că Dr. Rațiu dimpreună cu colegii sei consecuenți, au lansat *Manifestul*, acest *credeu* al neclintitei statornicii pe lângă stindardul național: programul partidului național. —?

Sunt toate acestea momente, cari indică o retragere?

Nu! și — atunci...? Atunci ce *fel de om* e acela, care vorbește despre Dr. Rațiu, ca despre unul, care ar fi făcut *retragere*,...?

Ori-ce — numai om corect nu!

Ori-cât de bizar sună titlul acestui capitol de „retragere” — noi ne înădușim indignarea și ne facem datoria de informatori ai publicului.

După câteva pasaje sentimentale, despre iubirea ce are pentru școală, dl S. spune, că după ce oamenii nu l-au mai putut suferi pe aici, s'adus în România — la o catedră încurcătură celor ce spune a așa de mare, înecat e imposibil a rezuma.

Zice, s'ar fi hotărât în „consfătuirile intime” (a ici consfătuiri? R.) că trebuie înălțată încă: E. Brote, V. Lucașcu și A. Popovici.

Aici dl S. vrea să dea dlui Brote stafaj, îi pune alături doi oameni, căror nu lângă dl Brote li-e locul. Dr. Lucașcu a mers în temniță, deși condamnat pe 5 ani, pe când dl Brote a fugit înainte de a fi judecat.

Apoi Aurel Popovici, — noi îl cunoaștem. Știm, că nu e de pânura dlui Brote și Slavici, știm, că numai forța împregiurării l'a adus alături de ei. Știm că alta e școala de morală și politică a dlui Popovici, decât a dlui lor. Că dl Popovici a fost *silit* să se refugieze, acest lucru la noi îl admit, toți oamenii de bine, că dînsul e cu totul altcum considerat, decât „colegii” sei de azi, aceasta încă o știm.

Dr. Slavici abuzează deci de numele frumos și nepătat al dlui Popovici, când îl citează în revista sa.

Dr. Slavici prezintă procesul „*Repliei*”, ca și-când ar fi fost pus la cale de „moderații”, cu cari s'ar fi înțeles Dr. Rațiu. Asemenea și procesul „*Memorandului*”, care n'ar fi avut alt scop decât delăturarea dlui — Brote, pe când ești, că dl Brote o cam șters-o mult înainte de proces. Astfel de lucruri nici în noile nu sunt iertate, nu-i cinstit să le pună cineva.

Dar' eată un pasagiu mai puțin novelistic:

„După indignațiunea generală, pe care aceste procese o produsese, nu numai în poporul român, ci totodată și în Europa, atitudinea acușărilor se indică prin chiar natura lucrurilor: ei trebuiau să profite de indignațiunea generală, să părăsească țeara, să declare printr'un manifest adresat poporului, că nu consideră pe jurații din Cluj ca judecători, ci ca violențieri, să adreseze împăratului un nou memoriu și să se risipească prin țările apusene, ca să continue lupta ca emigrațiune de oameni ai ordinii.”

Eată dar' o mărturisire. Domnul S. recunoaște ceea ce noi știam, și pentru ce d-sa a lucrat cu insistență, venind aici la Sibiu, — mărturisește, că a căutat, ca condamnații în procesul „*Memorandului*”, membrii comitetului național să fugă, să părăsească țeara, să părăsească poporul — și să se risipească prin țările apusene. Ce țeri apusene ar fi fost acelea nu-l spune d-sa mai la vale, zicând „aici (adeacă în București) trebuia să fie *cartierul general*”.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au petrecut lucruri urite”, pe cari însă nu le „pun în sarcina dlui Dr. I. Rațiu, pe cari l'am socotit totdeauna și-l socotesc și acum om onorabil și doritor de bine”, — ci le pune în căra dlor Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Historicul cumpărării „*Tribunei*” pe seama partidului național dl S. îl spune într'un fel unic, plin de tendențe și căptușit cu multe minciuni. Cetitorii nostri cunosc acest lucru din *acte*, nu e de lipsă să-l mai cetească și în *noile*.

Încolo dl S. batjocorește pe membrii comitetului, că s'au dus la Cluj și „au intrat în marea halima ce numește procesul „*Memorandului*”.

Eată cităm referitor la acea „halima”.

„Eu sunt om cu cap *virtos* (Prețioasă măturisire) și nu odată m'i-s'a întâmplat să stau la masă, lucrând *intins* (! R.) peste 20 de cîsur, omorîndu-mi foamea cu cafele și cu țigări. Trebuia să o fac și am făcut o. La Cluj însă, am stat o zi pe banca acușăților, am stat și a doua zi până la amiază, dar' după amiază am declarat, că renunț la dreptul de a mă mai apăra. Atât fusesem de hărțuit, printr'atâtea porniri de indignare trecusem, atât trebuise să stau cu mintea încordată încât în cele din urmă singură tăcerea mă mai putea feri să nu-mi perd bunul cumpet și să nu fac ori să nu zic lucruri, prin care să mă arăt deopotrivă cu cei adunați în fața mea.

„Oamenii aceștia („Oamenii aceștia” sunt membrii comitetului național. R.) au stat nu două, nu patru, ci, lucru monstruos, opt-sprezece zile pe banca de acușări. Iau înținat anume atât și i-au hărțuit mereu, pentru că să-i obosească, să le istovească puterile și să-i ducă la starea sufletească, în care omul se resemnează și se dă de gol, spînd ceea ce nu vrea să spună. Nu s'au dat de gol, fiindcă erau toți oameni cu inimă curată, cu gânduri bune, cu intențiuni leale, fiindcă n'avea nici unul pe sufletul lui ceva ce ar fi putut să-l compromită ori să arunce vre-o umbră asupra lucrării noastre.

„S'au folosit *însă* (Aha! aici vine ce vine. R.) demonii eșii din mijlocul nostru de această oboseală sufletească și le-au șoptit la ureche: „Acum e momentul oportun: lăpădați-vă de Brote, aruncați toată vina asupra lui, desemnați-l pentru urgia comună, prezentați-l drept cap al tuturor rătăciților, căci numai așa veți pute *scapa*!”

Adeacă aceasta-i pricina acestei „halime” că membrii comitetului ar fi căutat să „scape” cu dl Brote, care scăpase deja mai de vreme trecînd granițele și trimițînd la mîna procurorului cunoscuta „*declarațiune*”.

Dela procesul „*Memorandului*” dl S. trece printr'o legătură novelistică la „*adresa Moșilor*” o afacere privată a d-sale. Cu aceasta (ocupă 20 pag) se încheie capitolul despre *retragerea* dlui Dr. Rațiu.

Capitolul V. — unicul politic, l'am reprodus mai întreg în numărul 33 al „*Tribunei*”. Putem sîrși deci și noi, căci simțim, că prea mult am scris despre această „halima” a dlui S.

Dr. Rațiu n'a primit atari sfaturi; de aceea — zice S. — „s'au

Nr. 15—1896.
„Hebe“.

[866] 1—1

ANUNȚ.

Societatea acționară „Hebe“ din Năsăud își va ține

adunarea generală pro 1895

la 22 Martie st. n. 1896, la 10 ore a. m., în localul societății de împrumut și păstrare „Aurora“ în Năsăud, la care sunt invitați p. t. domni acționari să participe cu acel adaos, că dacă la termenul acesta nu se vor întruni acționarii în numărul recerut de statute, se va ține această adunare la 29 Martie st. n. 1896 la 10 ore a. m. în același local și atunci vor hotărî cei prezenți.

Programa:

1. Constatarea acționarilor prezenți; alegerea presidentului, notarului și a verificatorilor ad hoc.
2. Raportul direcțiunii pro 1895.
3. Raportul consiliului de inspecțiune pro 1895.
4. Propunerile direcțiunii și ale consiliului de inspecțiune cu privire la aprobarea socotelilor și statorirea și întrebuintarea venitului curat pro 1895; absolutul direcțiunii și al consiliului de inspecțiune pro 1895; desfacerea contractului în vigoare cu privire la exportul de apă minerală; modul de valorisare în viitor a apei minerale, a edificiilor, a scadelor și a întregului teren de scaldă; statorirea foi pentru publicațiunile societății pro 1896.
5. Alte propuneri insinuate în sensul statutelor.

Năsăud, la 23 Februarie 1896.

Direcțiunea societății acționare „Hebe“.

Nou catalog ilustrat de albituri!

În 1 Martie apare noul nostru catalog de albituri etc. cu aproape 700 ilustrațiuni de produse artificiale, compoziții foarte folositoare cu deosebită considerare la

[794] 2—5

Zestre de mireasă

albituri pentru domni, copile din pensionat, albituri pentru nou-născuți cari întrec toate calitățile de până acum.

Rugăm pe toți p. t. mușterii nostri în cas de lipsă a aștepta aparițiunea acestui catalog, deoarece ce se va expedia gratis și franco.

Schwarz & Groner,

Liferanți de curte,

Wien, I., Kärntnerstrasse 36, „zu den 3 Schwalben“.

Adrese se primesc deja de pe acum.

Publicațiune.

La pășunea de aci se primesc 150 capete de vite și anume pentru timpul din 24 Aprilie până în 11 Noemvrie 1896.

Deslușiri mai deaproape la antistia comunală. [866] 1—3

Noul-săsesc, în 26 Febr. 1896.

Antistia comunală.

În atelierul „Institutului Tipografic“ din Sibiu se primesc

Culegători-tipografi.

Condiție sigură.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată“ pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic“, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[808] 1—

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1891 fl. 905,194.22	în a. 1870—1891 fl. 697,207.44
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
Suma fl. 1.045,365.05	Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se ucră la
920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cismădiei Nr. 3, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Slivoviță de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs, din căzănările lui

Câmpianu și Smeu,

Prigor (Bănat).

[3590] 16—25

Depozite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1895.

Budapesta—Predesl											Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercorova											Copaș-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.																															
Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate	Tren de persoane	Tren de societate																								
10.—	3.05	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	7.20	6.25	8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	pl. Budapesta	↑	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20	11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.3	1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	pl. Budapesta	sos.	6.30	10.10	2.10	1.25	9.—	3.57	6.35	1.08	8.50	8.11	2.01	5.12	11.01
1.33	5.48	11.33	12.48	P. Ladány	↑	12.05	3.46	1.19	10.03	1.8	10.30	3.46	9.52	11.40	sos.	4.11	8.10	12.11	5.25	4.19	7.01	1.25	9.15	sos. Sibiu	pl.	7.44	1.31	4.49	10.30	4.36	6.16	1.46	3.31	6.08	6.02	7.28	8.38	9.59	10.30	4.00													
3.42	7.08	1.48	2.12	sos. Oradea-mare	pl.	2.26	11.04	8.48	11.32	4.48	1.47	5.58	1.3	1.50	sos.	12.56	4.55	10.57	10.—	6.16	6.16	3.31	6.08	sos. Făgăraș	pl.	3.28	7.28	8.38	9.59	4.36	6.16	1.46	3.31	6.08	6.02	7.28	8.38	9.59	10.30	4.00													
3.58	7.15	2.06	2.20	pl. Mers-Telagd	↑	2.19	10.44	8.38	11.17	4.48	2.09	5.55	2.15	2.08	pl.	12.38	9.25	10.51	9.58	5.20	8.18	6.08	6.08	pl. Vineri	↑	3.28	7.28	8.38	9.59	4.36	6.16	1.46	3.31	6.08	6.02	7.28	8.38	9.59	10.30	4.00													
4.88	7.45	3.05	3.26	Bratec	↑	1.20	9.80	7.46	10.08	6.39	5.81	8.02	5.49	5.81	sos.	9.25	9.01	7.50	4.10	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
5.48	8.48	4.06	4.06	Ciucia	↑	5.40	12.47	3.82	7.08	9.14	6.47	8.56	8.19	8.1	pl.	12.30	7.—	6.08	6.56	6.32	9.14	8.51	3.52	9.40	pl. Oșorheiu	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	6.32	9.14	8.51	3.52	9.40	pl. Oșorheiu	sos.	7.41	2.36	8.31	1.16												
6.32	9.07	2.52	4.58	Huiedin	↑	4.52	12.17	7.54	6.39	8.37	9.29	9.04	7.15	7.15	pl.	12.30	6.21	5.20	6.28	7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	10.10	10.30	3.10	8.5.	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—														
7.16	9.37	3.51	5.32	Ghirbău	↑	2.55	6.54	7.87	7.87	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
8.07	10.07	5.05	6.24	Cluj	pl.	2.—	11.01	6.18	5.28	7.—	10.29	10.32	7.15	7.15	sos.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
8.34	10.37	6.14	6.59	Apahida	↑	10.45	5.18	4.21	6.27	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
8.49	11.10	8.40	6.11	Ghirbău	↑	9.24	3.58	3.—	5.21	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
9.06	11.32	9.08	6.27	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
10.12	12.50	10.40	7.27	Ghirbău	↑	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
10.42	1.25	10.40	7.50	Căpă-mică	↑	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
11.01	1.45	11.54	8.08	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
11.09	1.52	12.04	8.17	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
11.31	2.18	12.34	8.17	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
11.48	2.40	12.51	8.38	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
12.25	3.10	1.40	8.38	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
12.52	3.40	2.17	9.09	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
1.06	3.55	2.35	9.09	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
1.37	4.14	3.14	9.42	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
1.52	4.34	3.34	9.42	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
2.18	4.54	3.54	9.42	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
2.32	4.74	4.11	9.59	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
3.04	5.04	4.41	10.22	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
3.40	5.40	4.81	10.51	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
4.08	6.10	11.12	8.08	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
5.34	7.50	12.26	8.30	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
6.12	8.30	12.58	9.08	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
6.41	9.08	1.12	9.38	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
7.16	9.38	1.34	10.26	Cluj	pl.	8.54	3.06	2.21	4.41	11.05	11.19	11.44	7.15	7.15	pl.	12.30	4.15	4.15	5.39	5.40	10.42	5.36	7.19	sos. Reghin-săs.	pl.	5.90	12.21	5.50	10.35	5.40	10.42	5.36	7.19	5.11	11.11	pl. Reghin-săs.	sos.	9.20	5.04	10.—													
8.—	11.—	12.26	1.11	Cluj	pl.</																																																